

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: O. T., t.č. v T. u B.,

zastoupený: Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s., Kovářská 4, 190 00
Praha 9,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 8.7.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2019 č.j. OAM-342/LE-BA02-BA04-PS-2019

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1.7.2019, č.j. OAM-342/LE-BA02-BA04-PS-2019 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 8.7.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2019 č.j. OAM-342/LE-BA02-BA04-PS-2019, kterým bylo rozhodnuto podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**) o jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců (dále jen **ZZC**) a doba zajištění byla stanovena podle § 46a odst. 5 téhož zákona do 17.10.2019. Žalobce rozčlenil systematicky žalobu do tří námitkových okruhů, přičemž první okruh obsahoval námitku spočívající

v pochybení žalovaného, když dostatečně nezohlednil skutkové okolnosti případu a nezjistil skutkový stav, tak aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. Podle žalobcem tvrzených skutečností nebylo možné rozhodnout o jeho zajištění z důvodu § 46 odst. 1 písm. e), což vyvodil ze skutečnosti, že se řádně zdržoval na adrese pro doručování P., a přesto mu na tuto adresu žádná výzva k vyzvednutí rozhodnutí, od níž se dále odvíjely další pro něho nepříznivé důsledky, nepřišla (dne 21.3.2019 byl však žalobce na adrese informován, že lhůta k vydání rozhodnutí byla prodloužena do dne 21.5.2019). Žalobce rovněž prokazatelně uvedl svůj aktivní zájem o průběh i výsledek řízení (návštěva OAMP i pošty pro zjištění informací souvisejících s řízením). Žalobce tedy nesouhlasil s datem nabytí právní moci rozhodnutí o mezinárodní ochraně, v důsledku čehož není tedy pravdou, že by vědomě mařil rozhodnutí o správním vyhoštění, které mu bylo v minulosti vydáno. Naopak měl za to, že s ním je i nadále vedeno řízení o mezinárodní ochraně a tudíž pobývá na území České republiky (dále jen **ČR**) v souladu s příslušnými právními předpisy. A proto také v uvedeném souběhu všech okolností, nelze jeho nově podanou žádost považovat za účelovou, jak tomu činí žalovaný a rovněž na základě konstrukce žalovaného dále zajišťovat žalobce v ZZC dle ust. § 46a odst. písm. e) zákona o azylu. Ve druhé části námitek žalobce poukázal na svůj nepříznivý zdravotní stav, kdy usoudil, že v ZZC mu nebude moci být poskytnuta dostatečná lékařská péče, což naopak nedostatečně posoudil žalovaný. Uvedené dále doplnil dalšími důvody osvědčujícími příznivější lékařskou péčí mimo ZZC. Poslední, tj. třetí okruh žalobcových námitek směřoval proti systematickosti vydávání rozhodnutí dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu v rozporu se zásadou individualizace případu a rovněž nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí při vyloučení aplikace mírnějších opatření dle ust. § 47 téhož zákona. Systematickosti žalobce vyvodil ze statistiky četnosti aplikace uvedeného ustanovení, kdy jej správní orgán aplikoval téměř vždy, pokud byla žádost o mezinárodní ochranu podána v ZZC, aniž by se v daném případě více zajímal o situaci žadatele nebo okolnosti, za nichž byla žádost podána. V případě ust. § 47 zákona o azylu, žalobce poukázal opět na svůj zdravotní stav a svou předcházející pobytovou historii, z níž usoudil, že nezavdával příčinu správnímu orgánu domnívat se, že je nedůvěryhodná osoba, která by zvláštních opatření jakkoliv zneužila nebo využila v rozporu s právními předpisy. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 1.7.2019 č.j. OAM-342/LE-BA02-BA04-PS-2019** žalovaný rozhodl ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu o zajištění žalobce v ZZC a doba zajištění byla stanovena ve smyslu § 46a odst. 5 téhož zákona do 17.10.2019. Z odůvodnění rozhodnutí vyplynulo, že žalobce se dne 27.6.2019 dostavil pro vydání výjezdního příkazu, aby mohl z ČR vycestovat do Ruska. Prokázal se platným cestovním dokladem s vylepeným výjezdním příkazem do dne 17.9.2018 a dále předložil neplatný cestovní doklad s výjezdním příkazem do dne 21.5.2015. Následnou lustrací bylo zjištěno, že dne 23.5.2019 došlo k nabytí právní moci rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany a v této souvislosti byl žalobce povinen vycestovat nejdéle do dne 22.6.2019. Z rozhodnutí správního orgánu dále vyplynulo, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění na dobu dvou let rozhodnutím č.j. KRPA-295393-19/ČJ-2018-000022 ze dne 7.8.2018. Bylo tedy zjištěno, že se na území ČR nacházel neoprávněně a bez platného oprávnění k pobytu, proto byl dne 28.6.2019 zajištěn a následně umístěn do ZZC B. za účelem realizace správního vyhoštění.

Do protokolu o vyjádření účastníka řízení dne 28.6.2019 žalobce mimo jiné potvrdil údaje o své totožnosti a státní příslušnosti a prohlásil, že je zdravotně v pořádku, ale má asi syfilis, avšak je bez potíží. Popsal, že si je vědom svého správního vyhoštění na dobu 2 let,

odvolal se, ale toto rozhodnutí bylo zamítnuto, tak požádal o azyl. Sdělil, že v roce 2018 mu bylo uloženo správní vyhoštění, v jehož rámci vypověděl, že nemá žádné překážky k vycestování, ale nyní má překážek několik, která však správnímu orgánu uvádět nechtěl. Ke vztahu na území ČR sdělil, že zde nemá žádné závazky ani pohledávky a nikoho zde dle jeho slov nemá, není zde ani žádná osoba, vůči níž by měl vyživovací povinnost. Je rozvedený a má jednoho syna, ale neví, kde je a viděl ho naposledy před 6 lety. Sdělil, že v Rusku byl naposledy před 8 lety. Nakonec uvedl, že ví, že bude zajištěn v ZZC a že tam podá žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný tedy konstatoval, že žalobce pobýval na území ČR neoprávněně bez jakéhokoliv oprávnění k pobytu, proto byl dne 28.6.2019 zajištěn, a následně umístěn do ZZC za účelem realizace vyhoštění. Z dosavadního jednání bylo totiž dle rozhodnutí cizinecké policie o zajištění zřejmé, že žalobce neplní své zákonem uložené povinnosti a existuje reálné nebezpečí, že své povinnosti nadále nebude respektovat. Posléze dne 29.6.2019 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany.

3. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 16.7.2019** vyjádřil svůj nesouhlas s podanou žalobou, neboť má za to, že v rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, na základě jakých důvodů dospěl k názoru, že žalobce je dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zajištěn v ZZC, a ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu je doba trvání zajištění stanovena do 17.10.2019. Také vyjádřil přesvědčení o tom, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakých podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej tyto úvahy vedly. V případě žalobce má žalovaný za prokázané, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána žalobcem pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve, když o udělení mezinárodní ochrany požádal po zadržení Policií ČR a zajištění za účelem realizace vyhoštění a umístění do ZZC. Z žalobcových výpovědí učiněných v rámci správního řízení o zajištění dle zákona o pobytu cizinců, ani z jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nevyplývalo naprosto nic, co by mu nebylo známo již před jeho zajištěním nebo by mu bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR před jeho zadržením pro neoprávněný pobyt a umístěním do ZZC. Žalobce svůj pobytový status vědomě nijak neřešil. K námitce ohledně toho, že mu nebylo doručeno rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany přesto, že se řádně zdržoval na adrese pro doručování: P., žalovaný sdělil, že mu bylo poštovní přepravou zasláno předvolání k převzetí rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 30.4.2019 (razítko pošty ze dne 3.5.2019), do vlastních rukou; vzhledem k tomu, že adresát (žalobce) byl na jím uvedené adrese neznámý, byla zásilka vrácena odesílateli dne 7.5.2019, žalovanému doručena dne 9.5.2019. Zásilka byla žalobci doručována na adresu, kterou uvedl a navíc v době, kdy ještě nebyl hospitalizován v nemocnici. Žalovaný žalobní body uvedené v žalobě a týkající se doručení rozhodnutí ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany, zásadně odmítl; dále shrnul události předcházející vydání napadeného rozhodnutí, z nichž vycházel. Rovněž žalovaný uvedl, že je přesvědčen o tom, že z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakých podkladů vycházel, jakým způsobem je hodnotil a k jakým závěrům jej úvahy vedly, když ve svém rozhodnutí popsal skutkový stav a též zdůvodnil, z jakých konkrétních důvodů dospěl k názoru zajištění v zařízení pro zajištění cizinců. Pro řízení o žalobě odkázal žalovaný na shromážděný spisový materiál, který dokládá veškerá zjištění uvedená v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proto žalovaný považuje správní rozhodnutí za souladné se zákonem a přiměřené okolnostem a i nadále je názoru, že ve věci postupoval zákonným

způsobem a nedopustil se porušení ani Evropské úmluvy o lidských právech. Námitky uvedené v žalobě shledal žalovaný jako neodůvodněné, proto závěrem navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.

4. **Ze zasláního správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 1.7.2019 i ve vyjádření žalovaného ze dne 16.7.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 1.7.2019 žalobci předáno dne 3.7.2019.
5. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 *věta první s.ř.s.*). Ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 *s.ř.s.*).
6. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) *s.ř.s.* a napadené rozhodnutí zrušil.
7. Podle § 19 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen **správní řád**) *do vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.*
8. Dle § 23 odst. 1 **správního řádu** *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*
9. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2019 a soud z níže uvedených důvodů shledal, že **žaloba je důvodná**.
10. Soud shledal žalobu důvodnou především ve vztahu k námitce ohledně procesního pochybení ze strany správního orgánu spočívajícího v (ne)doručení výzvy k dostavení se k převzetí rozhodnutí správního orgánu (dále jen **výzva**), jímž bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany žalobci. Jelikož se jedná o procesní pochybení ještě stále v průběhu správního řízení, nezabýval se soud dalšími žalobcovými námitkami ve věci samé, neboť rozhodnutí trpí procesní vadou, která způsobila nepřezkoumatelnost následně vydaného rozhodnutí.
11. K důvodné námitce žalobce soud uvádí následující. Správní orgán zvolil pro doručování úřední písemnosti (výzvy) poskytovatele poštovních služeb, tj. Českou poštu, který na obálce doručované písemnosti vyznačil pouze jím uvedenou skutečnost, dle které žalobce nebyl na dané adrese pro doručování nalezen (adresát je na uvedené adrese neznámý dle zaměstnance doručující pošty). V důsledku toho byla zásilka vrácena odesílajícímu správnímu orgánu, který dále v řízení pokračoval, jakoby bylo řádně doručeno, aniž by postupoval dle ust. § 25 odst. 1 a 2 **správního řádu** a doručovanou písemnost prostřednictvím veřejné vyhlášky doručil tak, že by ji vyvěsil na úřední desce. O tomto postupu nejsou na doručované písemnosti ani ve správním spisu žádné zmínky, a tudíž lze tvrdit, že této své povinnosti správní orgán nedostál. Dále správní orgán v daném případě nepostupoval dostatečně obezřetně a přiměřeně, jelikož z již předešlého jednání žalobce v průběhu správního řízení bylo známo, že ten na uvedené adrese poštu přebírá. O

úspěšném doručení na adrese svědčí i fakt, že byl žalobce touto cestou informován o prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí ze dne 21.3.2019. Za výše uvedených okolností měl, jak již bylo poznamenáno výše, postupovat správní orgán důsledněji a za tímto účelem se pokusit jinak či opakovaně doručit výzvu žalobci na dodací adresu, popřípadě na této adrese provést místní šetření, neboť zaměstnanec doručující pošty za tímto účelem zřejmě neučinil žádné kroky (kontrola jmen na zvoncích, dotaz na sousedy), aby bylo postaveno na jisto, že se žalobce skutečně na této adrese nenachází a tudíž mu nelze písemnost doručit. O uvedených postupech nejsou ve správním spise ze strany správního orgánu rovněž žádné poznámky. S ohledem na skutečnost, že žalobce neměl dle doručující pošty označenou schránku, kdy je povětšinou takový stav přičítán žalobci k tíži, bylo s ohledem na předešlé přebírání písemností, nutno nahlížet na sporné doručení výzvy v pochybnostech a v případě (ne)doručení nepostupovat posléze ryze formalisticky a považovat písemnost za řádně doručenou. Výše uvedené pochybení správního orgánu tak mohlo mít negativní následek na další uplatňování práv žalobce na území ČR.

12. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než **napadené rozhodnutí ze dne 1.7.2019 zrušit** dle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. (**výrok I. rozsudku**). Žalovaný proto bude následně postupovat tak, že opakovaně provede úřední postup týkající se doručování sporné úřední písemnosti tak, aby se následně žalobce mohl s dostatečným předstihem seznámit s výzvou k dostavení se k převzetí rozhodnutí o (ne)udělení mezinárodní ochrany, a od jejíhož doručení budou odvíjeny právní důsledky s tím spojené. Tím bude zaručeno, že žalobce může uplatnit svá zákonem přiznaná práva. Avšak v případě, kdy opět nebude žalobci úspěšně doručeno, i přes provedená šetření správním orgánem za tímto účelem, bude žalovaný dále postupovat dle příslušných ustanovení správního řádu. Tímto právním názorem soudu je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalobce, který měl ve věci plný úspěch. Žalobci však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 30. července 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně